

ŽUPNIJSKI LIST

Letnik 27, št. 23., 10. – 23. nov. 2025, naklada: 400 izvodov

V čem je zanka samomora s pomočjo in zakaj je nedopusten?

Cerkev od vsega začetka uči, da je **človeško življenje sveto in nedotakljivo**, ker prihaja od Boga in se vanj vrača. Vsako človeško bitje je ustvarjeno po Božji podobi in ima neprecenljivo dostojanstvo, ne glede na starost, zdravje ali sposobnosti. Bog sam je gospodar življenja in smrti; človek je le njegov oskrbnik. Zato je življenje treba varovati od spočetja do naravne smrti, saj je v njem odsev Stvarnikove ljubezni.

Skrb za ranljive je izraz krščanske ljubezni in pravičnosti. Vsak človek je dolžan spoštovati in varovati življenje svojega bližnjega, posebej tistih, ki trpijo, so bolni, osamljeni ali na robu družbe. V njih prepoznavamo Kristusa samega, ki je dejal: *»Kar koli ste storili enemu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.«* (Mt 25,40) Poklicani smo, da z dejanji usmiljenja spremljamo trpeče in jim pomagamo, ne da bi odločali o njihovem življenju ali smrti.

Trpljenje je skrivnost, ki je človek sam ne more popolnoma razumeti. Kristus pa je s svojim trpljenjem in vstajenjem vanj vnesel novo luč. Trpljenje, če ga sprejmemo v veri in z ljubeznijo, lahko postane pot očiščenja in zedinjenja s Kristusom. Apostol Pavel pravi: *»Zdaj se veselim, ko trpim za vas ter s svoje strani dopolnjujem v svojem mesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev.«* (Kol 1,24) Zato trpljenje nikoli ni brez smisla, ampak lahko postane del odrešenjskega načrta, če ga darujemo Bogu.

Cerkev jasno uči, da je samomor moralno nedopusten. Življenje je Božji dar, ki ga človek ne sme samovoljno odvzeti. Samomor pomeni zavrnitev ljubezni do sebe, do Boga in do bližnjega. Vendar

URADNE URE

ponedeljek: 08:00 - 11:00
in po vsaki sveti maši

ADORACIJA
vsaka sreda od 7.00 do
večerne svete maše.

TELEFON
(župnik): 031 501 173

E-POŠTA
zupnija.metlika@rkc.si

SPLETNA STRAN
[https://zupnija-](https://zupnija-metlika.si/oznanila-2/)
[metlika.si/oznanila-2/](https://zupnija-metlika.si/oznanila-2/)

TRR

ŽUPNIJA METLIKA:
SI56 0297 2009 1385 028

ŽUPNIJA RADOVICA:
SI56 0297 2025 9803 509

ŽUPNIJA SUHOR:
SI56 0297 2025 8620 109

ŽUPNIJSKA KARITAS
METLIKA:
SI56 0299 4001 1673 133

Za previdevanje ali obisk bolnika na domu pokličite župnika, bolniški duhovnik v SB Novo mesto je p. Marko Novak OFM (041 742 721)

Glasilo izdaja: Župnija Metlika,
Mestni trg 14, 8330 Metlika
Odgovarja župnik Primož Bertalančič

Cerkev sočutno priznava, da lahko duševne stiske, strah ali depresija zmanjšajo osebno odgovornost. Zato molimo za tiste, ki so si vzeli življenje, in jih priporočamo Božjemu usmiljenju, saj On sam pozna skrivnosti srca.

Samomor s pomočjo, torej dejanje, pri katerem nekdo pomaga drugemu končati življenje, je prav tako moralno nedopusten. Kot je zapisal sveti Janez Pavel II. v okrožnici Evangelij življenja, samomor, kakor tudi pomoč pri samomoru, nasprotujeta najglobljemu nagnjenju človeka – ohranjanju in varovanju življenja. (*prim. št. 66. do 67*) Pomagati drugemu umreti pomeni sodelovati pri dejanju, ki krši Božjo zapoved: »*Ne ubijaj!*«

Enako velja za **evtanazijo**, to je dejanje, s katerim se iz usmiljenja ali sočutja povzroči smrt bolnika, da bi se izognil trpljenju. Cerkev uči, da je takšno »*usmiljenje*« lažno, saj ne odpravlja trpljenja, temveč uničuje osebo, ki trpi. Pravo sočutje ne ubija, ampak deli bolečino, spremlja in tolaži. Kdor resnično ljubi, ostane ob bolniku do konca, tako kot Kristus ni pobegnil pred trpljenjem, temveč ga je sprejel v ljubezni.

Za kristjana je življenje dar, ki ga prejmemo in darujemo. Bog nas kliče, naj živimo in umremo v Njegovih rokah, v zaupanju, da je On Gospod življenja. Zato Cerkev odločno zavrača vsako obliko samomora, samomora s pomočjo in evtanazije, hkrati pa vabi k sočutju, molitvi in spremstvu tistih, ki trpijo, da bi vsi spoznali, da so ljubljene in dragoceni v Božjih očeh.

NOVOST: POS TERMINAL V CERKVI

V župnijski cerkvi v Metliki ste lahko opazili postavljen POS terminal.

Cerkev živi v svetu in se poskuša približati navadam ljudi. Marsikdo danes s seboj ne nosi več gotovine. Vsi, ki želite, lahko podprete življenje župnije, njeno delovanje, vzdrževanje in razvoj z darovanjem prek POS terminala. Znesek, ki ga želite darovati cerkvi vtipkate in prislonite bančno kartico. Hvala vsem, ki darujete – na star ali nov način.

SV. MARTIN

V torek, 11. novembra, bomo obhajali žegnanje v cerkvi sv. Martina v Metliki. Na njegov god se bomo zahvalili Bogu za letošnjo vinsko letino in se mu priporočili za kulturno pitje alkohola. Sveta maša bo ob 17.00. Po maši sledi druženje pred cerkvijo. Vabljeni.

BLAGOSLOV RAZŠIRJENEGA POKOPALIŠČA PRI SV. ROKU

V soboto, 15. novembra ob 16.00 bo v cerkvi svetega Roka najprej sveta maša, po njej pa blagoslov novega dela pokopališča, ki ga bo opravil novomeški škof msgr. dr. Andrej Saje. Vabljeni, da se svete maše in blagoslova udeležimo v velikem številu in molimo za vse pokojne, ki bodo počivali na tem pokopališču.

SV. CECILIJA

V Katoliški Cerkvi 22. novembra obhajamo god mučenke sv. Cecilije.

Rimska mučenka Cecilija predstavlja eno od najznačilnejših podob iz prvega obdobja krščanstva. Živel je v času papeža Urbana I. (222–230). V Kalistovih katakombah so našli njen grob poleg kripe papežev. Cecilija se je poročila s poganom Valerijanom. Prosila je soproga, naj sprejme vero v enega Boga in se da krstiti. Valerijan je ubogal, ko pa se je vrnil k svoji ženi, je zagledal ob njej angela, ki ji je podajal venec iz lilij in vrtnic. Valerijan je pridobil za krščanstvo tudi svojega brata Tiburcija. Oba sta se ponudila, da bosta pokopala mučence, ki jih je dal usmrtiti mestni prefekt. Bila sta izdana, mučena in obglavljena. Oblastnik je Cecilijo hotel pridobiti za odpad od krščanske vere. Ko se mu to ni posrečilo, jo je dal sežgati, vendar je iz plamenov prišla nepoškodovana, zato je ukazal, naj jo obglavijo. Pasijon pravi, da jo je rabelj trikrat udaril z mečem, vendar je ostala živa še tri dni. V tistem času naj bi razdelila svoje premoženje. Papeža Urbana je prosila, naj njeno hišo spremeni v cerkev.

Od 15. stoletja sv. Cecilijo častimo kot zavetnico cerkvene glasbe, ker je, kakor pripoveduje pasijon, na poročni slovesnosti v svojem srcu opevala Boga.

Na god zavetnice cerkvene glasbe, vabim k sveti maši vse cerkvene glasbenike iz naših župnij; pevce, organiste, zborovodje, pritrkovalce.

K maši ste seveda prav tako povabljeni tudi vsi drugi župljani, ki boste s svojo udeležbo pokazali hvaležnost za delo, ki ga cerkveni glasbeniki opravljajo skozi celo leto. Pevci bodo veseli, če jim boste ob njihovem godu spekli kakšno pogačo ali pripravili kaj drugega za pogostitev.

Mašne namene za leto 2026 lahko naročite od 10. novembra dalje. Svete maše lahko naročate samo do konca meseca junija 2026. Zelo priporočam naročanje svetih maš v župnijski pisarni – listki imajo lastnost, da se radi izgubijo.

V župnijski pisarni lahko kupite Družinsko pratiko 8,50€, Marijanski koledar 3,30€ in listni koledar Družine 0,70€.

SKRB ZA CERKEV Naša župnijska cerkev je naš skupni dom, za katerega smo vsi odgovorni. Hvala vsem, ki zvesto in zavzeto ohranjate Božjo hišo čisto in lepo. Za naslednja dva tedna prosim, da za snažnost cerkve poskrbite prebivalci naslednjih ulic in vasi; **METLIKA:** CBE do št. 15, Stara Cesta in Ul. Marjana Kozine; **RADOVICA:** Radovica (Reškovka); **SUHOR:** Dragomlja vas.

Pon., 10. nov 18.00 + Martina Mohorčič – **Metlika**
Leon Veliki 18.00 v zahvalo za opravljen izpit – **Metlika**
 Tor. 11. nov 17.00 + Angela in Anton Nemanič – **Sv. Martin**
Martin 17.00 + Tone Črnugelj, obl. – **Sv. Martin**

Sre, 12. nov 17.00 ++ Žlogar in za zdravje – **Radovica**
Jozafat 18.00 ++ starši Simčič – **Metlika**
 18.00 + Marija Režek, 30. dan – **Metlika**

Čet. 13. nov 17.00 + Ana Škof, 30. dan – **Trnovec**
Stanislav Kostka 18.00 + Jože, Marko in starši Cesar – **Metlika**
 18.00 + Katarina Petric – **Metlika**

Pet., 14. nov 17.00 + Martin Kambič, obl. in Aljaž Lovrin – **Sv. Rok**
Nikolaj Tavelič 18.00 + Jožefa Žunič, 30. dan – **Metlika**

Sob., 15. nov 16.00 ++ st. starši Šepec, Vrabec in Jožica Šmon – **Sv. Rok**
Albert Veliki 16.00 + Ivanka Žabčič – **Sv. Rok**

33. NEDELJA 8.00 za župljane – **Radovica**
MED LETOM 10.00 + Vladimir Stariha, obl. – **Metlika**
 16. november 18.00 + Leopold in Amalija Derganc – **Metlika**

Pon., 17. nov 17.00 ++ starši Pezdirec – **Slamna vas**
Elizabeta 18.00 + Dragica Butala, 7. dan – **Metlika**
 18.00 v zahvalo – **Metlika**

Tor. 18. nov 8.00 za zdravje in uspešno šolsko leto – **Metlika**
Filipina 17.00 + Jožica, obl. in Slavo Nemanič – **Božakovo**

Sre., 19. nov 17.00 ++ Kočevar – **Suhor**
Matilda 18.00 + Marija Bajuk, obl. – **Metlika**

Čet. 20. nov 17.00 na čast sv. Karlu Acutisu – **Suhor**
Edmund 18.00 + Nikolaj in Antonija Jurejevčič – **Metlika**

Pet., 21. nov 17.00 ++ Žugelj – **Suhor**
Darovanje 18.00 + Marija in Franc Kraševac – **Metlika**
Devica Marije 18.00 + Marija in Alojz Plut, obl. – **Metlika**

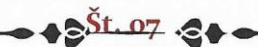
Sob., 22. nov 17.00 ++ Poldek, Jožef, Zvonko in starši Pahor – **Metlika**
Cecilija 17.00 + Franc Dragovan, obl. – **Metlika**

KRISTUS KRALJ 8.00 za župljane – **Suhor**
VESOLJSTVA 10.00 + Martin Nemanič – **Metlika**
 23. november 18.00 + Damijan Sajko – **Metlika**

Oddane svete maše: 1M ++Režek, 1M +Jelka Ramuta, 2M +Andrej Sever, 10M +Rozalija Kostelec, 3M +Karolina Oberman, 1M ++Zepuhar in Damjanovič, 1M v zahvalo, 1M v zahvalo za vnukovo ozdravitev, 3M živi in ++Mihev, 1M +Jože Nemanič, 16M +Marija Režek, 40M za verne rajne, 1M za zdravje, 1M + Martin Nemanič.

ŽIVI KAMNI, OSEBNE IZPOVEDI VERE

Priloga k župnijskem listu

Lucija Klemenčič iz Suhorja se že od nekdaj počuti, kot da ni iz tega planeta, ker je vedno verjela v dobroto človeka, včasih tudi naivno. Smisel je našla v razdajanju za Boga - organizira župnijske dogodke, vodi pevski zbor, obiskuje bolnike.

V pogovoru se najdlje zadrživa pri vprašanju posvečevanja njene samskosti, in pri usmiljenju, ki ga je bila zmožna podariti tatovom, ko so ji na veliko soboto iz cerkve ukradli velikonočno košaro.

Lucija, kaj rada počneš?

Trenutno imam malo časa za hobije, drugače pa imam rada ročne spretnosti. Pečem razna peciva, rada imam rože, rada izdelujem šopke, gobarim, izdelujem belokranjske drsanke, preberem kakšno dobro knjigo za dušo.

Imam tudi certifikat za izdelovanje belokranjskih drsank, ki so leta 2017 na ljubljanskem gradu prejele prvo nagrado.

Rožni venec ali Sveto pismo?

Raje berem Sveto pismo, ampak na poti v službo pridem skoraj do konca rožnega venca. Molim pa predvsem za bolne in trpeče ter za spravo za grehe celega sveta. Prav tako s sodelavko prijateljico že pet let plačujeva za maše za splavljene otroke.

A ti si 'kriva' za vse te maše na Suhorju.

Da (smeh). Namreč, delam na Upravni enoti Novo mesto, ki je pravzaprav moja rojstna hiša, saj je bila nekoč porodnišnica. In ker predvidevam, da so se v tej stavbi izvajali tudi splavi, sem se odločila, da bi bilo prav blagoslovljati prostore in duše, ki so se v njih rodile in umrle.

Zanimivo pa je, da so se že po prvih devetih mesecih darovanja za maše, na Suhorju rodili trije otroci.

Kako si prišla do vere?

Celo življenje sem v njej. Navajena sem na cerkvene dogodke, moja mama je pela v zboru, vedno sem krasila, se družila z župniki. Tudi stric, mamin brat, je duhovnik v Beli Cerkvi.

Do osebne vere in zavedanja pa sem prišla šele na romanju po Sveti deželi leta 2015. Spomnim se, da mi je pater Peter Lavrič rekel, da se ne bom vrnila enaka. Mislila sem si, da se kaj dosti ne morem spremeniti - saj sem že verjela, hodila vsako nedeljo k maši, pela v zboru ... A pater je imel prav. Sveto pismo je oživel, ker sem bila dobesedno v krajih, kjer je hodil sam Jezus in preroki. Tam je Kristus dobil osebno zgodbo in lice.

Ko sem se vrnila, sem bila prerojena, a vzdušje na delovnem mestu me je hitro potegnilo nazaj v sivo realnost, kjer ni gorečih romarjev.

Kako je delati z ljudmi, s katerimi ne deliš istih prepričanj? Jih skušaš spreobrniti?

To ne, jim pa kdaj odkrito povem, da hodim v cerkev. Pred kratkim sem imela pogovor o energijah in pravem Bogu, ampak me to ni vrglo iz tira.

Vsak človek ima Božji dar, a ne moremo od vseh pričakovati, da bodo enako razmišljali. Držim se misli: "Blagoslovljajte tiste, ki vas preganjajo, ne kolnite jih." Le tako se lahko spreobrnejo. Pri sebi že od nekdaj čutim, da nisem iz tega planeta. Včasih si mislim, da sem preveč naivna, ker verjamem v dobroto vsakega človeka.

To misliš tudi za tatove, ki so na minulo veliko soboto iz suhorske cerkve ukradli 4 velikonočne košare?

Da. Bil je res dotik Svetega Duha, ko so se mi do konca zasmilile tiste duše! Ko smo s sotrpinkami ugotovile, kaj se je zgodilo, smo bile v trenutku pred preizkušnjo. Morala sem se odločiti, kaj mi je pomembnejše - jeza ali svoboda. Predlagala sem, da zanje molimo, ker sem to jemala, kot da očitno rabijo to hrano in da ne vedo, kaj so storili, sicer tega ne bi naredili. Po glavi mi je šlo le: "Bog se jih usmili, Bog se jih usmili, Bog se jih usmili ..."

Ženske, ki so z mano izgubile velikonočne pirhe in šunko niso mogle verjeti, kaj jih prosim, a vseeno smo se združile v molitvi, ki je razmehčala ves naboj jeze.

Z blagoslavljanjem smo se spremenile tudi mi, zrasle smo v veri in postale hvaležne v tej preizkušnji. Milost v vsem tem pa je bila, da ob Kristusovem grobu nismo grešile s sovraštvom, in mogoče smo prav zato dobile nazaj še isto popoldne vse štiri košare.

(Celo zgodbo o tisti čudežni soboti najdeš tu:)

Si kdaj imela krizo vere?

Mislim, da ne. Ne obremenjujem se z vprašanjem "zakaj Bog dopušča trpljenje". Tudi Jezus, ki je Bog je celo življenje trpel in šel na križ. Ampak je vstal, in takrat se je začelo pravo življenje.

Dobivam pa redno "kajlice". Na primer, pri petju smo včasih dobile tudi kakšno kritiko po maši, češ, da ni bilo dovolj dobro. Ampak tudi to mi je pomagalo dojeti, da ne pojemo zaradi župnika niti zaradi faranov, ampak za Boga. Tudi ta intervju je lahko za Boga.

V Cerkvi se izbira samskih pogosto skrči na zakon ali duhovništvo, kar povzroča nemalo pritiska na mlade samske. Kje si ti našla svoj smisel?

Našla sem ga v darovanju drugim, v pomoči družini, obiskovanju sorodnikov po bolnicah. Stric duhovnik v Beli Cerkvi je res vesel, ko ga obiščem, drugemu stricu, ki je nedavno ovdovel, pa rada prinesem kakšno domačo marmelado ali pecivo. To jim ogromno pomeni. Če bi bila poročena, si tega verjetno ne bi mogla privoščiti.

Si kdaj razmišljala, da bi postala redovnica?

Ne. Me je pa to enkrat vprašal spovednik, ampak to mi ni bilo nikoli blizu.

Se pa nekako počutim, kot da sem stalno na romanju, saj nisem navezana na materialno, v lasti imam le avto.

Vseeno pa včasih padem in se primerjam: "Glej, kaj vse imajo drugi. Kaj imam pa jaz za pokazati? S čim se lahko pohvalim?" Vprašam se, kaj bom pustila za seboj. Eni bodo imeli otroke, vnuke, kaj pa jaz? To me je najbolj udarilo, ko sem dopolnila petdeset.

Kaj boš vprašala Boga, ko boš pred njim?

Morda bi ga vprašala, zakaj nisem imela lastne družine. Kot otrok sem sanjala, da bom imela najmanj tri otroke. Očitno to ni bila Božja volja, kar spoznavam zdaj, ko gledam nazaj.

Po čem to vidiš?

Očitno mi ni bil nihče poslan. Sama pa tudi nisem bila taka, da bi skakala v aferice. Želela sem si nekoga, ki bi bil zaupanja vreden, ni bilo pa nikogar, ki bi pristopil jasno in glasno ter se izjasnil ... Ali pa sem jaz tako starokopitna, mogoče bi morala jaz pristopiti do moških (smeh).

Verjemi, tega moški ne maramo, čeprav bi včasih bilo lažje.

"Ne daj Bog, da bi bil pijanec," sem razmišljala. Vedno mi je bilo zanimivo, da je bil vsak, ki je pristopil, ravno pijan ali pa zelo star. To sem si razlagala, kot da me Bog želi odvrniti od vsega tega (smeh).

Kakšne kriterije si imela?

Da bo visok kot jaz in da ne bo pil. Ni smel biti manjši, kar je že samo po sebi izziv (smeh). Najvažnejše pa je bilo, da je dober v srcu.

Izgled?

Dobro, ne morem reči, da mi je bil čisto na dnu (smeh).

Glej, si vendarle človek.

Zgleda, da se je moralo tako zgoditi, nisem več obremenjena s tem. Včasih mi pride hudo in se zjokam, ko opazujem druge, a mi več pomeni, da grem naprej in da sem vesela v sedanjosti.

Kdaj si se začela osvobajati navezanosti na željo, da bi imela družino?

V poznih tridesetih. Na neki točki vidiš, da se nič ne premakne. Hodiš na pijače, ampak se ne zgodi nič konkretnega. Da bi imela nekoga samo zato, da bi ga imela, to pa ne bi šlo.

Kdaj so te nehali spraševati, kdaj se boš poročila?

Joj, Jože, koliko je bilo tega! "Pa ja ti ga bom našu," sem slišala milijonkrat. V dvajsetih smo se iz tega hecali, proti štiridesetim pa ni bilo več smešno. Potem pa mi je to postalo sol na rani. Tam nekje se je tudi nehalo parčkanje, saj so najbrž tudi ljudje obupali (smeh).

Zdaj sem mirna, ker vidim, da sem si želela družine samo zato, ker so jo imeli vsi drugi, ker je bilo to samoumevno.

Kako gledaš na smrt?

Dva meseca sem spremljala teto ob poslavljanju in opazovala njeno veselje. Ona je do konca planirala, upala, me spraševala, kdo ji bo jabolka obral. Želela je živeti do konca, kot si vsak želi živeti do konca.

Zdaj imam zadoščenje, ker čutim, da je blizu, ampak na drugačen način. Mislim, da se s smrtjo pravo življenje šele začne. Telo umre, od njega se poslovimo, a duh živi naprej in življenje se samo nadaljuje. Verjamem, da se bomo vsi srečali gor, in takrat nam bo vse razodeto. Če bomo trpeli tukaj na zemlji, nam bo tam toliko lepše, ter obratno.

V službi imam napisan stavek: "Če želiš biti srečen, se nauči biti zadovoljen s tem, kar imaš, in ne zahtevati tistega, česar trenutno nimaš." In to je čista resnica. Če si hvaležen za to, kar imaš v tem trenutku, ti ne bo nič manjkalo tudi, če imaš le kos kruha.

Kakšno vprašanje bi pustila za naslednjega sogovornika?

Kje in kdaj je doživel neizpodbiten Božji dotik?

- J. S. -

